

Abstrakt

Diplomová práce se zabývá různými variantami pojetí Ruska formulovanými ve filosoficko-publicistickém a v prozaickém díle významného ruského myslitele 19. století A. I. Gercena, který působil v Rusku a následně jako emigrant v Evropě. Na reprezentativním vzorku Gercenových děl je provedena analýza, která postihuje proměny v autorově vnímání Ruska pomocí koncepce orientalismu E. Saida, okcidentalismu I. Burumy a A. Margalita a vnitřní kolonizace A. Etkinda. Právě Etkindův koncept pomáhá překlenout rozpor mezi tradičním areálovým zaměřením kritiky orientalismu na Blízký východ a prostředím ruské inteligence 19. století. Gercenovo dílo je tak zasazeno do kontextu postkoloniálních studií. Analýza je zaměřena především na obrazy, které Gercen užívá k vyjádření svých idejí a na jejichž základě formuje své pojetí Ruska (a Evropy), respektive Východu a Západu. Z tohoto úhlu pohledu pak autor nepřímou odvozuje i sociální charakteristiky Ruska a jejich různé pojetí, zejména pak na tomto základě formuluje roli ruské inteligence a svou vlastní úlohu v Rusku a v Evropě.